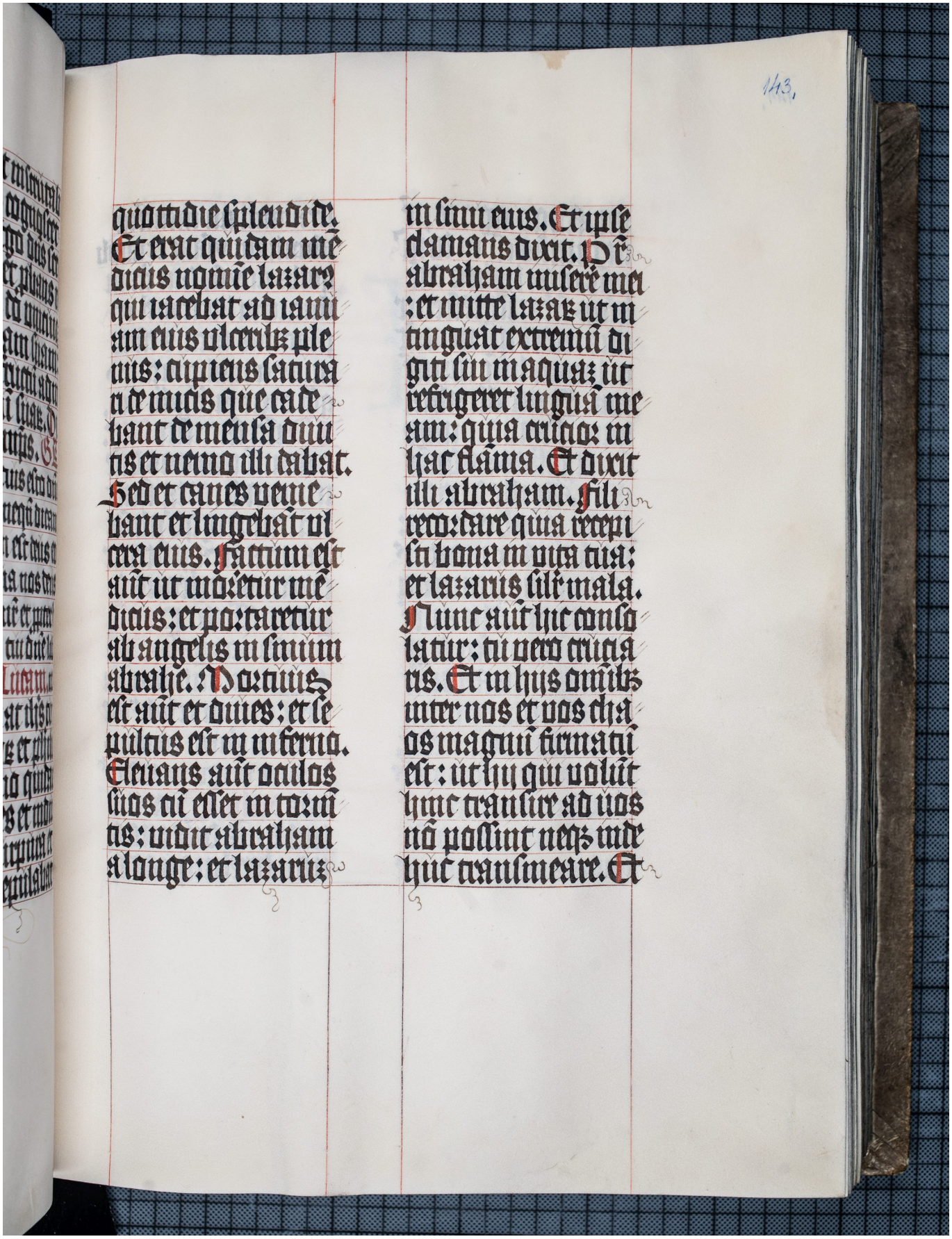

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=6719
Copyright: CC BY 4.0 <img src="https://manuscripta.at/styles/icon_cc_by.png">

quottidie splendide.
Et erat quidam mē
dicus nomīe lazarꝰ
qui iacebat ad ianu
am eius vlceribꝫ ple
nus: cupiens satura
ri de micis que cade
bant de mensa diui
tis et nemo illi dabat.
Sed et canes veme
bant et lingebāt vl
cera eius. Factum est
aūt ut moreretur mē
dicus: et portaretur
ab angelis in sinum
abrahe. Mortuus
est aūt et diues: et se
pultus est in inferno.
Eleuans aūt oculos
suos cū esset in tormē
tis: vidit abraham
a longe: et lazarū
in sinu eius. Et ipse
clamans dixit. Pr̄
abraham miserē mei
: et mitte lazarꝫ ut in
tinguat extremū di
giti sui in aquaꝫ ut
refrigeret linguā me
am: quia crucior in
hac flāma. Et dixit
illi abraham. Fili
recordare quia recepi
sti bona in vita tua:
et lazarus silr̄ mala.
Nunc aūt hic conso
latur: tu vero crucia
ris. Et in hijs omībꝫ
inter nos et vos cha
os magnū firmatū
est: ut hij qui volūt
hinc transire ad uos
nō possint neqꝫ inde
huc transmeare. Et